Ч. 222 (14.119). Львів, четвер 22. серпня 1935. Poczłowa opłata opłacono ryczałtem. РІК LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Недуга О. Новаківського погіршується.

Довідуємося, що стан здоровля мистця О. Новаківського погіршився. Знаний хірург д-р Островський відмовився перевести вдруге операцію О. Новаківського, хоч вона необхідна, побоючись, що ослаблене серце й організм не видержали би другої операції.

Ще до Берези Картуської.

З Луцька вивезли до Берези Картуської крім осіб, про які ми подавали перед кількома днями, також *Івана Канадюка*, б. учителя в с. Кошеві на Лучччині й організатора „просвітянської хати" в томуж селі. Канадюка відставили до табору після звільнення з луцької вязниці, в якій він просидів кілька тижнів.

Після невдачі париської конференції.

Занепокоєння В. Британії. — Становище Злуч. Держав.

РИМ, 21. 8. ПАТ. „Пополо ді Рома" стверджує, що поправді париську конференцію вже назавжди закрили. Щоденник каже, що пропозиції, які зголосив у Парижі міністер Іден не були ніяким кроком уперед у порівнанні з пропозиціями предложними Іденом Мусолінієві в Римі. Навпаки були вони кроком назад. В Римі Іден пропонував Італії ректифікацію кордонів в Огардені, господарські уступки та будову залізниці з Масауа до Магадісчіо. Крім цього Абисинія мала дістати доступ до моря в Зейля. В Парижі англійська дипльоматія перевершила сама себе та запропонувала Італії менше, як нішо. Бо міністер Іден запропонував щось для Ліги, щось для Абисинії, але Італії позволяв тільки відкликати свої війська.

ПАРИЖ, 21. 8. ПАТ. Премієр Ляваль прийняв учора членів італійсько-абісинської арбітражової комісії в особах італійських арбітрів гр. Альдовранді Марескоті, проф. Ментанія та абісинських арбітрів проф. Ляпраделя і Пітман-Поттера.

ЛЬОНДОН, 21. 8. ПАТ. Мін. Іден і сер Самуель Гор приготовляють звідомлення, яке предложать своїм товаришам у четвер на засіданні, що відбудеться під проводом Болдуїна.

ПАРИЖ, 21. 8. ПАТ. Авас повідомляє з Риму: Альойзі приїхав до Риму в год. 19-ій. В розмові з представником Аваса Альойзі потвердив свою попередню заяву, що Італія буде репрезентована в Женеві 4. вересня, коли „не пороблять дипльоматичних помилок". Авас подає з Ню-Йорку: Урядові кола здержуються від будьяких пояснень в абісинській справі. Це становище пояснюють тим, що уряд Зл. Держав уважно слідкує за розвоєм подій та хоче задержати повну свободу ділання. Тому тепер не хоче зложити ніякої заяви, що дозволялаб на будьякі здогади.

Японсько-абісинська співпраця.

ПАРИЖ, 21. 8. ПАТ. „Ексцельзіор" і „Парі Соар" подають низку ревеляцій на тему японсько абісинської співпраці. Цю співпрацю мала започаткувати законспірована японська військово-політ. організація під назвою „Чорного Змія". Ця організація має великий вплив на внутрішні відносини. Перед кількома роками зацікавилась вона справою Африки. Стисліші взаємини з Абисинією навязала Японія в 1926. р. в часі візити в Адіс Абебі японського консуля в Порт-Саіду, мужа довіря тієї організації п. Курокі. Ця подорож довела до того, що в 1927. р. оба краї заключили договір приязни та торговельний договір. По тій візиті до Токіо поїхав надзвичайний амбасадор Абісинії Геруї Селяссіє. Тепер в Аддіс-Абебі проживає около 200 японців. Це здебільша купці, що продають японські товари.

Наради Комінтерну в Москві нарушують договори.

ВАШИНГТОН. 21. 8. ПАТ. Заступник голови американської конфедерації праці Метю Вольов вислав до державного департаменту лист, в якім стверджує, що наради московського інтернаціоналу нарушують зобовязання совітського уряду, що відносяться до того, щоб не вмішуватись у внутрішні справи Зл. Держав.

Відповідаючи на це письмо, державний департамент листовно повідомив п. Вольов, що уважно слідкує хід праць конгресу комінтерну в Москві та дожидає докладного справоздання з ходу того зїзду. Тоді державний департамент провірить закиди Метю Вольова.

Проти опозиційних елементів.

БЕРЛІН, 21. 8. ПАТ. Урядова кампанія проти опозиційних елементів у Німеччині триває далі. В Баденії нац.-соціялісти заповіли на 29. ц. м. 40 політичних маніфестацій проти „ворогів держави". В турингській окрузі керовник партії виступив з перестерогою проти слухання невірних алярмів, які розсівають ворожі нац.-соціялізмові кола, водночас обвинувачуючи колишніх членів Штальгельму у кольпортажі невірних поголосок, що приносять нечесть чоловим діячам Німеччини.

Бійки між християнами й магометанами в Босні.

БІЛГОРОД, 21. 8. ПАТ. В місцевості Рогатиці в Босні дійшло до зудару між групою магометан і християн. Жандармерія мусіла вживати зброї, щоб розігнати юрбу. Двох селян убили, 5 важко ранили.

Зміна американської конституції на випадок війни.

ВАШИНГТОН, 21. 8. ПАТ. Сенатська комісія, що веде слідство зброєнь, виступила з внеском трьох доповнень до конституції:

1) Уряд Зл. Держав мав би підчас війни право оподаткувати деякі вартісні папери, тепер вільні від податку. 2) заведено би новий податок від воєнних доходів, 3) уряд мав би право не чекаючи на рішення Найвищого Суду, перейняти заряд деяких промислових заведень.

200 жертв катастрофи.

ЛЬОНДОН, 21. 8. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє з Овала: Досі добули трупи 100 жертв катастрофи. Загалом згинуло більш як 200 осіб. З приводу паніки, що счинилася безпосередньо по катастрофі, здогадувалися, що це число багато більше.

Чи війна неминуча?

Львів, 21. серпня 1935.

Мало про яку війну, яка ще не вибухла, писали так багато, як про італійсько-абісинську. Давніше підготовлялись до війни нишком і проголошували її несподівано, щоб противник не був приготований. Нині, у добі союзів, мало яка держава може почати війну, не порозуміваючись із приятелями. Досвід Німеччини, що поставила в останній війні проти себе майже цілий світ, наказує бути обережним.

Італія й Абисинія — дві дуже нерівні сили. Тимто Італія не потребує боятись, що Абісинія підготує себе до оборони за кілька місяців. Важніше для Італії було знати, яке становище займуть до її воєнних намірів Англія і Франція. Коли вірити останнім телеграмам з Льондону, то Англія вибрала ролю Пилата і змиває руки від абісинського спору. Це званє в дипльоматії „дезентересман" дозволить Муссолінієму ще зміцнити свій войовничий тон.

Становище Франції, а з нею і Ліги Націй — жалюгідне. Ані протестувати, ані помагати. Сесія Ліги Націй, призначена на 4. вересня, нагадуватиме тризну і коли появиться якийсь комунікат, що закінчить наради Ліги над італійсько-абісинським конфліктом, то буде це архитвір лицемірства. Італія обстоюватиме анексію цілої італійської Сомалі та Еритреї і свій протекторат над великою частиною Абисинії. Апетит її збільшиться в міру воєнних успіхів.

Франція й Англія бояться найбільше дальших наслідків війни в Африці. Знову прокинуться розбурхані расові пристрасти і чорні мешканці кольоній можуть почати бунтуватись проти білих. Воєнний похід Італії може теж розвязати руки Німеччині. Для союзних держав, що створили версайський мир, істнує небезпека, що Німеччина схоче прилучити до себе Австрію. Римський уряд упевняє Францію, що пів міліона вояків поставить на бреннерівськім провалі, щоб не допустити до німецько-австрійського „аншлюсу", але при цьому не забуває він упевнити союзників, що на Близькім буде вести надалі мирову політику. Найважче нині зрозуміти, що називається мировою політикою при такій владі, як Муссолінія, який глибоко переконаний, що його абісинська політика — це теж тільки „замирення", себто пацифікація.

Англія і Франція поважно лякаються, що дим із над абісинських побоєвищ може затроїти теж повітря в Европі. Італія як член Ліги не дасть доброго прикладу, до чого доводять дипльоматичні переговори, коли Муссоліні ставить ультимат там, де повинен іти на уступки. Тої промови, яку може сказати на цю тему від Ліги Націй голова Ради Літвінов, напевне ніхто в Европі не візьме поважно.

Невтральність Англії подиктована в такій гострій справі, як кольоніяльна війна, новим поглядом, що легко нині виграти війну, але преважко втримати мир. Сотні італійських летунів матимуть нагоду показати свою хоробрість, скидаючи бомби на абісинське населення і вони без сумніву виграють цю війну. Але коли прийде хвилина окупації Абісинії і треба буде завести в ній лад, щойно тоді Італія почне оглядатись за Англією. Випереджуємо вже нині ці факти під впливом загального настрою европейської преси, що похід Італії на Абисинію

неминучий. Можливе, що деякі европейські держави зловтішно приглядатимуться цій карній експедиції, щоб переконатись, скільки вона коштуватиме Італію. Самі літаки, рушниці і гази не вистачають до війни; на неї треба передовсім — грошей і Італія буде приневолена їх позичати.

Европейська преса має нові два тижні часу, щоб подавати звіти з нарад ріжних дипломатів і ставити гороскопи, чим скінчиться сесія Ліги Націй 4. вересня. Італія вийшла з останньої війни з великою перемогою при розмірно малих втратах і це підбадьорює її войовничого духа. А проте, хоч ніхто з нас не має симпатій до абісинців, бо мало хто щонебудь знає ближче про їх край і культуру, то загальний настрій в Европі не є прихильний для італійців.

—o—

Національна жалоба
в Злучених Державах.
Трагічна смерть двох національних героїв.

Трагічна смерть відомого летуна Вілі Поста і його товариша гумориста Вілі Роджерса коло Поінт Баров на Алясці, які вибрались літаком у подорож понад північний бігун, дала привід до національної жалоби у Злучених Державах. Важко сказати, хто з них був більше популярний. Обі вони, кожний у своїй ділянці, стали вже давно національними героями.

ОДНООКИЙ ЛЕТУН.

Предки Вілі Поста і Вілі Роджерса були індіянами. Летун Вілі Пост, син бідних батьків, працював як робітник аж до війни в нафтовім промислі в Тексасі. Підчас світової війни зголосився двічі добровольцем до американської армії. За другим разом прийняли його до війська, але в міжчасі скінчилася війна. Довелось далі працювати як робітник. При розсаджуванні скали у копальні Пост утратив око. Нещасливий випадок допоміг йому осягнути вимріяну мету — стати летуном. В 1925 р. у місті в якім мешкав Пост, відбулись акробатичні пописи летунів. Підчас вправ один летун скочив з літака на легкопаді і потовкся. За винагородою 25 долярів Пост сів до літака на місце потовченого летуна. Іспит на летуна здав Пост по довгих заходах, бо як кандидата на летуна з одним оком не хотіли допустити його до іспиту. За обезпеченеву премію за втрачене око Пост купив старий літак. Кілька років вправлявся у скоках легкопадом і вдержувався з прилюдних пописів. Свою летунську каріеру почав в одній з нафтових фірм, опісля перейшов до поштової служби. В 1930 р. здобув першу нагороду при летунських перегонах. Меценат Гол купив йому прегарний літак „Вінні Мі" на якім Пост в 1931 р. у товаристві Гарольда Ґатті облетів довкола світа. Своїм сміливим летом довкола світа, який тягнувся 8 днів, 15 годин і 51 хвилину, здобув Вілі Пост славу і розголос найвідважнішого летуна світа. Своїми бравурними летами Пост збільшував раз-у-раз свою популярність.

ЛЕТУН РОБОТ.

В 1933 р. вибрався сам один вдруге до лету довкола світа тим самим шляхом, що перший раз і побив свій власний рекорд лету, бо перелетів його за 7 днів, 18 годин і 49 хвилин. Цілий світ слідкував тоді з запертим віддихом за цим летом Поста тому, що він узяв зі собою летуна зі сталі, робота. Скептики не вірили в успіх цього лету. Їхні сумніви розвіяв Пост оповідаючи, що при перелеті пасма Уральських і Алтайських гір летун зі сталі — робот виконував прецизійно свою працю і кермував доцільно літаком. Втомлений Пост міг спокійно спати цілими годинами на довгому шляху, бо механізм працював справно годинами без ніякої контролі.

В останнім часі Пост зацікавився летами до стратосфери кажучи, що лети літаками через стратосферу доцільніші ніж бальонами. Два перші лети до стратосфери йому не вдались і Пост ледви чудом вирятувався другим разом від смерти. Найбільшим з останніх був лет Поста 16. березня ц. р. з Льос Анджельос до Клівленд на просторі 3.480 км., який він перелетів за 8 годин і 4 хвилини. Летів увесь час на висоті 11.000 км. зі скорістю до 547 км. на годину.

Минулого тижня вибрався Пост втретє до лету довкола світа понад північний бігун з Вілі Роджерсом, щоб побити свій власний рекорд, але на Алясці знайшов геройську смерть.

КОВБОЙ, ФІЛЬМОВИЙ АРТИСТ І ЖУРНАЛІСТ

Вілі Роджерс був ковбоєм, фільмовим актором, улюбленцем мас і одночасно славним журналістом. Загально називали його королем гумористів. Уродився в 1879 р. в Оклагомі. В ранній молодости на численних виступах в Америці і в Европі пописувався як ковбой зручністю у маневруванні ляссом, їзді на конях і т.п. У 21 р. свого життя став артистом мюзикголю, де зєднав собі симпатію публики як дотепний конферансіє. Згодом став фільмовим актором і здобув світовий розголос у фільмі „Янкі на дворі короля Артура", основанім на відомій сатирі Марка Твейна. Роджерса називали наслідником Марка Твейна за його гострі і влучні дотепи. Свої коротесенькі фейлетони на акутальні теми поміщував постійно в найбільшому щоденнику „Нью Йорк Таймс". За його дотепами слідкували постійно читачі всіх американських часописів і тому кореспонденти провінціональних часописів телефоном пересилали щодня з Ню Йорку до своїх редакцій коротенькі фейлетони Роджерса. Як фейлетоніст заробляв великі гроші і залишив міліоновий маєток. Підчас найбільшої кризи Роджерс діставав за свій виступ у радіо 200 фунтів за одну хвилину. Якщо якомунебудь діячеві пришпилив латку — то це прізвище залишалось назавжди. Був приятелем президентів Куліджа, Гувера і Рузвельта, але від політики стояв осторонь. В останніх роках написав кілька книжок.

Обох національних героїв похоронять на державний кошт у Пантеоні в Оклагомі. Конґрес рішив відкупити літак Поста „Вінні Мі" і примістити його побіч літака Ліндберґа в національнім летунськім музею у Ню Йорку. Слід тільки згадати, що Пост не летів тепер на своїм літаку „Вінні Мі", але на новім літаку.

Шпигунська афера у Франції.

ПАРИЖ. 21. 8. ПАТ. Виявилося, що арештований разом з якимсь Гуссінґером Альтмаєр був посередником між арештованим нещодавно в Мецу підстаршиною французьких технічних військ Крідлінґом і німецькою розвідкою. Альтмаєр має високий ступінь у змоторизованих відділах С. А.

—o—

Величезна повінь у Шанґтунґу.

ШАНГАЙ, 21. 8. ПАТ. Згідно з офіційними даними повінь у Західнім Шантунґу залляла 400 тисяч гектарів. Число збігців перевищає 2 міліони. Шкоди, що їх заподіяла повінь обчислюють на 50 міліонів долярів.

Нова катастрофа.

БЕРЛІН, 21. 8. ПАТ. 20. 8. в год. 12.30 при вул. Германа Ґерінґа недалеко бранденбурської брами завалився підкоп для нової підземної залізниці, де працювали робітники. Доступ до місця катастрофи замкнув кордон поліції у широкім промірі. На місце катастрофи виїхала пожежна сторожа і самоходи з поліцією.

З церковного життя на Волині.

ПРАЦЯ ПЕРЕКЛАДНОЇ КОМІСІЇ.

Небавком по приїзді до Луцька епископа Полікарпа утворено під його головуванням так звану „луцьку перекладну комісію", що має своїм завданням перекладати на українську мову богослужбові книжки. В днях 29. липня — 5. серпня ц. р. відбувалися засідання цієї комісії в резиденції епископа Полікарпа, в с. Жидичин (8 кільом. від Луцька). В ній взяли участь, крім голови: проф. М. Кобрин (директор кремянецької української гімназії), професор луцької гімназії В. Федоренко, проф. М. Тиравський і М. Тележинський. Комісія переглянула деякі існуючі вже переклади, порівняла їх із текстами грецьким і слов'янським та зробила відповідні поправки в текстах українських. Крім цього комісія переклала з грецької мови „Чин похорону дитини", а також із слов'янської мови: 1) „Чин вінчання другошлюбників", 2) „Тайна сповіди" і 3) „Чин сповіди і причастя хворого". При перекладі з грецької мови комісія послуговувалася книжкою „Евхологіон мета ен Афінє 1902".

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ЛУЦЬКОГО ЧЕСНОХРЕСНОГО БРАТСТВА.

Згідно з новим, недавно зареєстрованим статутом дня 11. ц. м. відбулися орґанізаційні збори Чеснохресного Братства в Луцьку, які вибрали управу в такому складі: голова — проф. С. Тимошенко, члени — протопресв. П. Пащевський, М. Чирко, інж. Ю. Константинів, адвокат С. Богданівський, проф. В. Федоренко і інж. А. Голосюк. Епископа Полікарпа вибрали почесним членом Братства.

Інжиніри і лікарі вестимуть війну.

ВБИВЧИЙ КЛІМАТ АБІСИНІЇ.

У „Мінхенськім Лікарськім Журналі" оголосив д-р Штайбер статтю про небезпеки і труднощі кольоніяльної війни. Штайбер розглядає проблему війни італійців в Абісинії і доходить до висновку, що цю війну вестимуть лікарі й інжиніри. Недалекий терен війни простягається між 6 і 16 степенем північної ширини. Спека на абісинській височині доходить до 70 степенів Цельзія. Такої спеки не може взагалі видержати ніякий европеєць. Шоломом проти спеки хоронить вояка тільки перед соняшним ударом. Найнебезпечнішими для війська є зміни температури в горах. На висоті 4000 м. температура в день доходить до 73 степенів Цельзія вполудне, в ночі обнижується нагло до 10 степенів нижче зера. Ця ріжниця 83 степенів є вбивча. Земля, головно пісок і камінь на пустині огріваються до 80 степенів. Абісинці вже загартовані і можуть босими ногами ходити по такій землі. Зате европейці не можуть ступити кроку без черевиків. Підчас дощів спека справді меншає, але зате вогкість повітря годі пережити. І тому военна виправа до Абісинії вже тому зустріне непоборні труднощі, бо европейський вояк не може в таких умовинах взагалі довший час нести наплечник. Зате абісинські вояки можуть відбувати довгі марші з обтяженням наплечників 30 до 40 км.

Зпоміж пошестей найбільше десяткує европейців малярія і тропікальна червінка, які виснажує вояка в короткому часі до краю. Тому тільки знамениті санітарні і технічні приготування можуть побороти ці труднощі.

—o—

Ван-Шін-Веі офіційним шефом уряду?

ШАНГАЙ, 21. 8. ПАТ. Ван-Шін-Веі виїхав до Нанкіну. Неналійний виїзд Вана спричинило мабуть рішення уряду ґреміяльно зложити димісію, якщо Ван-Шін-Веі не погодився би вернутись на становище предсідника виконавчого комітету куомінтанґу та міністра закордонних справ.

Чан-Кай-Шек хоче задержати Вана на становищі офіційного шефа уряду. Аґенція Райтера здогадується, що Ван погодився б на пропозицію Чан-Кай-Шека, якби був певний, що матиме підтримку в закордонній політиці.

Всеж кружляють поголоски, що закордонні справи перебере Велінґтон Ко.

Спочування французького міністра.

БЕРЛІН, 21. 8. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє: Французький міністер пошт і телеграфів Мандель переслав мін. Ґебельсові заяву співчуття з приводу знищення частини гарної виставки. Мін. Ґебельс надіслав телеграму з подякою.

Продавали людське мясо в Совітах.

НЮ ЙОРК, 29-го липня. (Вл. кор.) Фред Біл у своїй 18-ій статті в „Івнінг Джернал" пише, що в Совітах дуються речі, які американська публика вважає за неможливі й тому не вірить. Одну з таких „неможливостей" він таки згадує. Вона така: „В Харкові мілка річка, в яку скакали голодні люди. Але мало хто топився, а поліція виловлювала живих і замикала їх в тюрму. Показалося опісля, що десперати робили це навмисне, бо у вязниці бодай якийсь час дістали їсти, а на вулицях уже нічого не могли дістати. Але зорганізувалася тайна шайка, що почала виловлювати самогубників, переробляла їх мясо на салямі та ковбаси і продавала на торзі. Над шайкою відбувся суд у Харкові, винуватців покарано. А що це не була політична провина, їх не розстріляли, лише віддали їх до вязниці. Шайка держала також одну гарну дівчину, що заманювала мужчин до кімнати. Тут тих убивали і також робили салямі. Також продавали їх убрання і так заробляли. Біл каже, що про такі події оповідають часто, але він про це не писав би, якби це не було оголошене в газеті при нагоді звіту із судової розправи в 1933. р. Також багато чужинців у Харкові про це знало й отверто це коментували.

Повітове Лугове Свято в Копичинцях.

Попис „Лугів" копичинецького повіту. — Приїзд членів Головної Старшини. — Торжествене богослуження. — Піднесла проповідь о. Т. Раченка. — Величавий похід містом. — Дефіляда. — Пополудневе свято. — Промови д-ра Бабія і д-ра Дашкевича. — Відзначення д-ра Бабія золотою медалею. — Масові вправи луговиків і луговичок. — Захоплення видців. — Закінчення.

Ще не призабули ми величавого Лугового Свята у Львові з 4. серпня, як оце відбулося знову велике Лугове Свято, цим разом у місті Копичинцях в неділю 18. серпня ц. р.

В год. 9. передполуднем на площу в Копичинцях вмашеровують один „Луг" за другим. Це „Луги" копичинецького повіту з Васильковець, Галинковець, Городниці, Гусятина, Крогульця, Кривенького, Мишковець, Ніжбірка Старого, Оришковець, Постолівки-Раків Кут, Тудорова, Товстенького, Увисли, Хоросткова, Чорнокінець Великих, Яблонова і самих Копичинець. Кожний „Луг" вмашеровує зі своїми луговиками, що виступили в більшости в лугових одностроях; всі луговички в народніх строях. Голова „Повітового Лугу" д-р Бабій відбирає звіти від кожного „Лугу". На площу прибувають члени Головної Старшини „Великого Лугу" зі Львова: голова д-р Роман Дашкевич, заст. голови Михайло Козланюк, лікар д-р Мельник Олександер та п. Іванна Мамчаківна.

Перед годиною 11. „Луги" під командою голови „Повітового Луга" д-ра Бабія відмашерували до церкви „на горі" на богослуження. Попереду була лугова орхестра з Копичинець, за нею йшли луговики в одностроях і луговички в народніх строях; похід замикали луговики у вишиваних сорочках, підперезані крайками. Хоч церкву опорожнили цивілі, не могла вона змістити більше як 900 луговиків і луговичок.

До Служби Божої станув **о. дек. Анатоль Малиновський**, дияконували **о. Нестор Кисілевський** та **о. Володимир Рижевський**. Почесні місця зайняли члени Головної Старшини, Повітового Лугу та представники місцевих українських установ. Спів добре виконалений хор.

По Службі Божій виголосив до луговиків та луговичок піднеслу проповідь **о. Раченко Теодор**. У прекрасних словах взивав він луговиків, щоби з Богом вели працю, яку вів король Данило, князі Роман, Осьмомисл та інші, а дальше гетьмани Сагайдачний, великий Богдан і Мазепа. Пригадав о. Раченко і слова Мазепи, що не зволовали нас так вороги, як свої незгодини та крамоли. „Ой у лузі червона калина похилилася".... Це стрілецька пісня, що її Лугова Організація переняла за свій гимн і певно нині Україна бодай на хвилинку розвеселилась, коли побачила в Копичинцях стільки соток здисциплінованих луговиків та луговичок. Закінчив о. Раченко так: Нехай могили, розсіяні по всій Українській Землі, гартують луговиків у дальшій праці, якої не змогли виконати предки! З Богом, для народу нехай Лугове Братство працює дальше!

Луговики і луговички вийшли з церкви, формується офіціяльний похід через місто. Попереду лугова орхестра в лугових одностроях, за нею члени Головної Старшини, а далі голова Повітового Лугу веде свій повіт у силі 914 луговиків і луговичок. Порядок удержує лугова порядкова сторожа. Луговий похід серед оплесків та окликів „слава" переходить через місто на площу вправ. При вході на площу члени Головної Старшини і голова Повітового Лугу відбирають дефіляду.

В год. 4. попол. вмашеровують луговики і луговички на площу й уставляються перед підвищенням. На площі збирається маса публики з Копичинець, як і з сіл копичинецького і чортківського повіту.

Голова Повітового Лугу д-р Бабій виходить на підвищення і зазначує, що свято відбувається в 10-ліття іствування Лугової Організації. Згадує Січову Організацію, як попередницю Лугової Організації, яка виховувала молодь у своїх рядах перед війною, яка й організувала перші сотні Січового Стрілецтва, що з вибухом війни пішли у бій і залишили нам стрілецьку славу, оспівану в піснях. По війні на місце Січової Організації приходить Лугова Організація, яка поставила собі за ціль у дисципліні й послуху для своєї старшини виховати в лугових рядах молодь. Лугова Організація — це організація явна, а не тайна і наша організація не має нічого спільного з тайними організаціями, які за 15 літ своєї роботи не принесли українському народові ніякої користи, а навпаки — тільки шкоду. Тому луговики не слухають ніяких підшептів, а в дисципліні й довір'ю до своєї старшини будують сильну й велику Лугову Організацію. Свою промову закінчив д-р Бабій окликом у честь „Великого Лугу", на що 9 соток луговиків і луговичок відповіло: Слава Лугові, Батьківщині слава!

З черги привитав зібраних луговиків та луговичок голова „Великого Лугу" **д-р Роман Дашкевич**. Він між іншим зазначив, що копичинецький повіт лежить на границі Совітів і, здається, луговики з копичинецького повіту найкраще знають, як комуністи заміняли там за річкою Збручем наш нарід просто в невільників. Захланна Москва простягає свої хапчиві руки і на нас тут, і на Лугову Організацію, а комуністичний конгрес у Москві вже просто грозить, що й нас переминить у таких самих невільників, як там за Збручем. Та нехай комуністична Москва знає, що в кожному повіті, так як і в копичинецькім, є сотки й тисячі здисциплінованих луговиків, яких ніяка сила не зломить. Працюйте, луговики, в єдности й послуху для своєї Старшини, слухайте своєї Повітової Старшини та голови Повітового Лугу сотн. Бабія, який може і в інших, кращих часах віє свої частини! На закінчення промовець повідомив, що **Головна Старшина рішила відзначити д-ра Бабія золотою медалею за видатну працю в Луговій Організації**.

Розлялася команда „позір", орхестра заграла луговий гимн і д-р Дашкевич припняв золоту медалю сотн. Бабієві. Це торжество приняли зібрані маси гучними оплесками.

Д-Р РОМАН ГОЦЬКИЙ.

ПРИРОДНА РОЛЯ ЖІНКИ.

Психольогічний нарис

У неспокійнім поспіху новітнього життя, у безлічі повсякденних дрібниць, що раз-у-раз прикувують увагу людини, легко пересочуємо великі лінії, що їх природа накреслила для нашого земного буття. Тому може не зайво пригадати основні елементи, що кінець-кінцем рішають про наше існування. Природна роля жінки в житті людства заслуговує на особливу увагу.

Закони природи керують нашим життям. Їх можна нагнути в дрібницях, але назагал вони незломні й незмінні. Природа завжди мститься на людині за більше й частіше порушування її законів.

Один із тих законів каже про те, що природа намагається зберегти, що сама створила. Чим цінніше те створене, тим більшої дбайливости вимагає його зберігання. Без сумніву, життя найцінніше поміж того, що створено, й тому природа вживає всіх заходів, щоб зберегти життя окремої істоти й життя роду. Тому саме продовження роду, — одно з головних завдань, що його природа призначила кожній одиниці. Ми, тимчасові носії життя, повинні передати його майбутнім поколінням. У двох полових клітинах, що їх зединення дає окрему істоту, міститься принцип життя. Те, що Вайсман назвав продовженням зародневої плязми — рівнозначне з продовженням життя.

Спосіб зберігати життя не у всіх живих істот однаковий; він простий у нижчих, складніший у вище й найвище розвинених родів. Людський рід роздвоюється на жінки і чоловіків. Кожний пол виконує особливі обовязки у завданні продовжувати рід. Природа, водночас із поділом на чоловічий і жіночий пол, наділила людину відповідним інстинктом, і таким чином забезпечила продовження людського роду.

У рослин продовження життя йде несвідомо; у тварин переважає інстинкт. У людей приєднюється ще новий впорядковий чинник: свідомість, воля.

Природа визначила чоловікові та жінці ріжну міру праці в завданні продовжувати рід. Вона незрівняно більше обтяжила жіночий пол. У цьому розумінні можна сказати разом із Шопенгавером: „als die Natur das Menschengeschlecht in zwei Hälften spaltete, hat sie den Schnitt nicht gerade durch die Mitte geführt".

У жінки існує не тільки тілесна, але також психічна настанова до завдання продовжувати рід. Будова тіла, зверхня і внутрішня, надається точно до того, щоб приймати, носити й народжувати плід, а крім цього пристосована до годування дітей. Обмін речовин, нервова система, залози з внутрішньою секрецією, серце, судини, легені, шлунково-кишковий тракт, тощо, пристосовані підчас вагітности до завдання — допомагати зростові й розвиткові плоду.

Тілесній настанові жінки до завдання продовжувати рід відповідає доцільна психічна настанова. Слушно каже Сельгайм: „Jedes gesund empfindende Weib braucht im Gegensatz zum Mann ein Kind zum vollen Ausleben der Individualität und findet nur in ihm seine höchste Glücksquelle". Ніцше твердить: „Alles im Weib ist ein Rätsel und alles im Weib hat seine Lösung: sie heisst Schwangerschaft. Der Mann ist für das Weib ein Mittel, der Zweck ist immer das Kind". Для нормальної жінки характеристичне те, що вона має на оці — хоч інколи невиразно, прихowано, навіть тільки несвідомо — природну мету — материнство. Вже забава малої дівчинки лялькою передає те, що несвідомо дрімає в її душі. Природа — також мовити — знала, навіщо дала жінці більшу міру емоцій, ніж чоловікові. Вона хотіла наділити жінку почуттям потрібним для ролі любки, дружини й матрі. Материнська любов, — це наймогутніше почування, що заглушує всі інші. Чуттєві прикмети жінки, саме її зворушливість, ніжність, спочуття, любов, посвята тощо, гармонійно настроєні на ніжні дитячі почування.

Крім материнства має ще жінка своє особисте життя й право на розвиток своєї індивідуальности. А проте роля жінки у зберіганні життя буде на перешкоді для продуктивної культурної праці — у цім відношенні стоїть жінка загально на рецептивнім боці, і тут почувається найкраще. З волі природи чоловік і жінка відмінно варті. В кожному разі праця жінки в збереженні життя багато більша, як чоловіка.

(Далі буде.)

Після того відбувалися вправи. 377 луговиків вмашерувало на майдан до вправ палицями. У поході було видно, що „Луги" Копичинеччини переробляють совісно впоряд, бо кроки були гострі і зразкові. Вправи луговиків палицями випали дуже рівно і складно.

Луговики сходять з майдану й одночасно вмашеровують на нього 302 луговички до вправ хустинами. Вправи рівні, тільки одно вражало, що деякими відділами луговичок командували луговики. Це треба оминути. Лугові четарки командували самі відділами без помочі луговиків.

По вправах хустинами поміж ряди луговичок входять луговики. Йдуть мішані вправи луговиків і луговичок, з яких найкраща 4-а вправа (танець) робить на публику найбільше враження. 4-у вправу мусіли на оплески публики повторити. Вправи ці виконало 679 луговиків і луговичок.

Вправи скінчені. „Луги" уставляються під командою своїх голов і луговики й луговички та члени Головної Старшини разом з членами Повітової Старшини відбирають під гучні оплески публики дефіляду. „Луги" розходяться домів.

Лугове Свято в Копичинцях зробило якнайкраще враження на всіх учасників та підбадьорило луговиків і луговичок до дальшої інтенсивної праці. Нема сумніву, що це величке свято в Копичинцях, перше того роду по світовій війні, лишить по собі незабутнє враження.

Видалення совітського кореспондента з Польщі.

ВАРШАВА, 21. 8. ПАТ. Польський шарж д'афер у Москві Сокольницький заявив 20. ц. м. в народнім комісаріяті закордонних справ, що польський уряд відмовив права перебувати у Польщі та не дасть поворотної візи Йосифові Ковальському варшавському кореспондентові совітської агенції „Тасс" та „Ізвестій", що виступав під псевдонімом „Вольський" та перебуває тепер у СССР.

Той крок польського уряду стоїть у звязку з видаленням з СССР Яна Отмара-Берсона, московського кореспондента „Газети Польскої" і ПАТ-а.

Велике просвітянське свято.

Свято 35-літнього істнування читальні „Просвіти" і посвячення „Народнього Дому" в Підгороддї біля Галича.

На тому місці, де колись стояв старинний княжий город Галич, простором 7 годин ходу, залишилось нині містечко Галич і села та присілки Залуква, св. Станислав, Крилос, Підгороддя, Четверки, Сокіл і інші. З того — села Крилос, Підгороддя і Четверки від давніх літ становлять одну адміністраційну одиницю і належать до одної парохії.

В Крилосі істнувала українська народня школа ще за панщини. Там учителював колись батько незабутнього довголітнього провідника Галицької Землі і голови Т-ва „Просвіта", президента Юліяна Романчука. Одначе послідовна освітня й економічна організаційна праця почалася щойно 36 літ тому, коли тамошній молодий учитель Іван Герасимович заснував в Крилосі касу Райфайзена, а в Підгороддю читальню „Просвіти".

Ті організації дали почин до організування там дальших форм суспільного життя. Повстає Товариство „Січ", „Сільський Господар", кооператива „Луква", „Союз Українок", протиалькогольне Т-во „Відродження", а коли адміністраційна влада заборонила „Січ", тоді повстає і веде дальшу працю „Сокіл". Зокрема велику виховну працю й боротьбу за школу веде Кружок „Рідної Школи", один з кращих в галицькій окрузі, який донедавна власними силами і з прегарними вислідами вів т. зв. збірні лекції, а тепер веде „Доріст Молоді".

Наслідки цієї всесторонньої праці дуже замітні. Давні корчми, символ неволі і темноти та джерела деморалізації, перестали істнувати. Зате пишається на передовому місці в Підгороддю прегарний „Народний Дім" з великою салею на збори, ширші сходини і вистави, як овоч освіти й організаційної праці.

В неділю, 18. серпня ц. р. відбулося величаве свято 35-літнього істнування і праці читальні „Просвіти" в Підгороддї та посвячення величавого „Народнього Дому", на яке запросили свого першого основника дир. Івана Герасимовича зі Львова.

Свято почалося Полевим Богослуженням, яке відправили в прияві тисячів громадян Підгороддя й околичних сіл, доросту „Рідної Школи", соколів і соколиць та делегатів ріжних українських установ о. Гошовський, парох з Крилоса, о. Левицький, парох з Комарова й о. Чолій, парох зі Залукви. Прегарно співав хор українських міщан з Галича. Після Богослуження величне „Боже Великий Єдиний"" та глибоко обдумана плітана проповідь о. д-ра Гринюха з Галича, перевіяна великою любовю до українського народу та до його змагань. Опісля відбулася панахида за упокій душі тих працівників, що відійшли від нас на віки.

В піднесеному настрою й у зразковому порядку перейшла процесія з хором, а далі дітвора і доріст Рідної Школи, запрошені гості, соколиці й соколи і непроглядна маса народу через провізоричний, умисне з нагоди цього величавого свята поставлений міст над Лuквою, перед „Народній Дім", який тисячі людей облягли як мурашки.

Посвячення „Народнього Дому" доконали всі вище згадані отці духовні й о. Базилевич з Викторова. Співав галицький хор. З черги виголосив з порога „Народнього Дому" прегарну проповідь о. Базилевич, парох з Викторова. Так і чулося, що говорить колишній воїн нашої Армії, переплітаючи свою проповідь влучними цитатами Св. Письма й українських письменників. Закінчив бадьорим акордом, а орхестра на дутих інструментах з Єзуполя відограла „Боже Великий Єдиний".

Після того процесію відпровадили до старинної церкви, якої мури памятають княжі часи.

В часі обідової перерви насунули чорні хмари і впав зливний дощ з громами. Здавалося, що друга частина так гарно започаткованого всенароднього свята не відбудеться. Та згодом засяло сонце і народ лавою посунув на святочний майдан, де передполуднем відбувалося Полеве Богослуження.

Вправно замашерували на майдан доріст Рідної Школи, соколи й соколиці і заняли свої місця. Представники установ та запрошені гості заняли місця, а далі стояла маса народу. Біля трибуни засіли члени-основники і почесні члени з дир. Іваном Герасимовичем на чолі.

Другу частину дещо спізненого свята відкрив голова читальні „Просвіти" в Підгороддї п. Ілько Маланій змістовою промовою, вказуючи на трудні початки організації українського народу, коли всюди царила темнота, коли корчма ширила деморалізацію, а всякого роду запроданці лучилися з ворогами українського народу та не допускали його двигнутися. Промовець теплими словами згадав ті часи, коли присутній тут тоді молодий учитель п. Іван Герасимович перед 35 літами ставив перші основи цієї читальні „Просвіти". Не подобалася ця жертвенна праця тодішнім верховодам, п. Івана Герасимовича усунули з посади учителя і ...

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 37)

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Фактично вся ініціятива культурно-освітньої роботи лежала в руках учительського збору і кількох одиниць зпоза збору. Для більших уладів, як Шевченківський, цісарські, „Просвіти", вибирано окремі комітети.

На які теми читалися відчити? Ось приклади: „Кілька слів про гетьмана України Кальнишевського", „Весна народів в Австрії", „Як боряться Українські Січові Стрільці", „Значіння сокільських організацій у нашому народі в порівнанні з іншими словянськими народами", „Про долю наших братів під російською владою в Галичині", „Як послугуватися Червоним Хрестом у кореспонденції з полоненими"... І таке інше.

Пляновій організації найбільш тоді шкодила вперта і загальна надія на недалечке закінчення війни. Колиж надія затемнилася, а число баракової української інтелігенції замітно зросло, на одних таких касинових сходинах у серпні 1915. р. виринула гадка заснувати постійний комітет, що взяв би в свої руки евіденцію, ініціятиву і контролю належного виконання всіляких таборових уладів і збірок, крім цього займився би призбируванням усяких воєнних памяток і записок, заспокоюванням усіх культурноосвітніх вимог виселенців, а назовні супроти послів і влади мав силу і характер авторитетної народньої репрезентації і повагу одної суцільної гадки. А то виявилися небажані для добра справи утаєні тертя і суперечности між деякими честилюбивими одиницями на тлі суперництва за виключність їх поглядів і впливів на хід таборового життя і на вміле підсунення тих поглядів з одного боку бараковій управі, з другого — нашим віденським установам, зокрема Посольському Клюбові й Українській Культурній Раді. Не тільки Клюби, зокрема буковинський Посольський Клюб, але й поодинокі групи, а то й поодинокі посли мали в таборі своїх окремих „мужів довіря", котрі — поминаючи те, що на кожну справу мали обовязково розхідні погляди — в практиці не знали ніякої податливоси і не перебирали в засобах.

Таборові сходини в дні 8. серпня 1915. р. уповажнили пп. о. Д. Шуля і Г. Коваля подумати в порозумінні з ріжними виселенецькими кругами над проектом такого постійного комітету чи товариства і для його заснування скликати ширші збори таборової інтелігенції. Такі збори відбулися 12. серпня у прияві 57 осіб. Учительство явилося в комплеті. Збори, котрим проводив о. Загаєвич, не були вільні від прояв затаєних намірів амбітних одиниць і пристрастей. Після дуже довгої, бурхливої, особистими натяками натиканої дискусії вирішено вибрати „Перманентний Комітет для національних справ у таборі" з 7 членів, з організаційно-просвітньою метою. Виринув ще внесок, що сягав дальше, а саме: уповажнити цей „Комітет" до розгляду всіх загалом справ, що торкались таборового збірного й особистого життя, не тільки в майбутньому але й у минулому. Ця радикальна гадка прямувала до безоглядної диктатури одного напряму і засвоювала для нього право осуджувати власним мірилом не тільки все грядуче життя, але й минуле. Шпилясте вістря тієї челірнатої думки не було навіть пристойно закрите. Та вона в голосуванні найшла лиш невеличке число прихильників.

У склад організаційно-освітнього комітету ввійшли: д-р Бачинський Ілярій, д-р Билинський Йосиф, Кабаровський Володимир, Коваль Генрик, д-р Маковський Василь, Стельмах Денис та о. Твердохліб Михайло. Той новий „комітет" у повищому складі — головою став Володимир Кабаровський — перебрав формально на себе всі організаційно-освітні обовязки і чинности в таборі. По правді, його склад не був висловом волі більшости, лиш деяких одиниць, що вміли вихіснувати свої особисті впливи. Та ці впливи стратили небавком на силі. Тим то цей комітет від самого початку не мав у таборі того морального авторитету, який міг би запевнити безоглядну виконність його власних рішень. Вже перший виступ цього комітету в дні 14. серпня 1915. р. для звеличання інспекційного приїзду до табору д-ра Галями в касині співацько-музикальною вечіркою — зустрівся із завзятим спротивом хору, котрого члени заявили, що не вважають хору установою для упріємнювання касинових забав. Подібних спротивів, не лише хору, було більше

(Далі буде).

був приневолений перенестися на Буковину, де продовжав свою працю. Та засіяне зерно не засвітилося. Читальня „Просвіти" дала почин до засвування цілого ряду інших установ й організацій, які взаїмно себе доповнюючи, творять нове суспільне життя.

Після того п. голова Ілько Маланій передав грамоти почесних членів читальні „Просвіти" в Підгородді п. директорові Іванові Герасимовичеві і панам: Льву Фіголеві, Стефанові Духовичеві, Ількові Бойчукові, Василеві Духовичеві Семка, Гриневі Духовичеві і Василеві Фіголеві — під грімкі оплески всіх присутніх.

З черги забрав голос п. Іван Герасимович. Подякував за запросини і велику почесть, прочитав привіт від Матірнього Т-ва „Просвіта" і виголосив привіти від „Рідної Школи" та всіх центральних установ українського Львова, який радіє поступом і нинішним великим святом. Згадав коротко тяжкі початки і первопочини праці, яку після його відходу продовжували вперто основоположники читальні „Просвіти", а пізніше його учні.

Після того виголосили привіти: п. Ясеницький від філії „Просвіти" в Станиславові, п. Попель від філії „Просвіти" і Пов. Кружка Рідної Школи в Галичі, п. Терпиляк Андрій від повітових економічних установ в Галичі, п. Скрентович Володимир від читальні „Просвіти" в Галичі, п. Гошовський Сергій від читальні „Просвіти" і секції української молоді в Галичі, п. Ковальчук від читальні „Просвіти" в Козині і п. Вівчар Олекса від культурно-освітніх й економічних товариств в Єзуполі. — Дальше відчитано привіти від читалень „Просвіти" у Вікторові і Четверках та від „Союзу Українок" в Крилосі.

З черги виступив добре зіспіваний селянський хор з Медині, який під проводом п. Коржинського виконав: „До бою!" марш волинських стрільців, „Тече вода", „Задзвенімо", „Засіяло сонце золоте" та „З окрушків" Остапа Нижанківського і закінчив народним гимном. Кожну виконану точку супроводжали заслужені оплески.

В міжчасі площу частинно опорожнили і на майдан справно вмашерував доріст Рідної Школи з Блюдник, який під звуки єзупільської дутої орхестри виконав кілька гарних вправ. На зміну вправляли при звуках тоїж музики соколиці з Блюдник, Залукви, Викторова і Комарова та соколи з Залукви, Викторова, Комарова і Підгороддя. Виконання всіх точок було дуже вдатне і викликало бурю оплесків за кожний раз.

Свято закінчено одноактівкою під голим небом п. з. „В похід", де представлено боротьбу козаків з татарами, визволення українського ясиру з татарської неволі і побіду. Бравурний напад козаків (в історичних одностроях) на конях і бій з татарами, викликав сильне враження. Опісля переможні козацькі частини передефілювали перед публикою.

Підгородецький.

Свято пісні в Бурштині.

(Змагання хорів Філії Т-ва „Просвіта" в Бурштині).

Свято пісні, змагання просвітянсько-читальняних хорів — це одна з появ, що стають у нас щораз частіші. Це одна з оцих досадних відповідей творчої енергії народу на всі муки й терпіння, що їх завдають йому сучасні політичні й економічні обставини.

В містечку Бурштині, рогатинського повіту, в неділю 18. п. м. пополудні влаштовано в домівці Філії „Просвіти" змагання хорів бурштинського просвітянського району при співучасти солістів: п. М. Біленької (сопран) та м-ра А. Чолія (тенор) і трубної орхестри місцевої Філії „Зорі" під кермою п. М. Когута (зразом дириґента хору місцевої „Зорі"). Крім місцевих хорів, як згаданий хор „Зорі" та дитячий хор під кермою д-ра І. Жовнировича, виступали хори оцих довколішних сіл: Липиці Долішної (дир. о. О. Стернюк), Демянова (дир. п. Лазуркевич), Черків (дир. п. Т. Самійло), Колоколин (дир. п. В. Сеньковський), Свистільники (дир. п. М. Ґаляновський) і Яблонів (імени дириґента, на жаль, не подано). В програму хорів ввійшли здебільша народні та стрілецькі пісні в укладі Лисенка, Ф. Колесси, Кошиця, Леонтовича, Купчинського, Давидовського, Ярославенка, Котка та Демуцького; — сольоспіви (на жаль: „цілковиті соля" без дострою через брак фортепяну!) з творів Лисенка, Лопатинського й Заремби; репертуар трубної орхестри звичайний: марші та вязанки. Назагал усі хори без винятку показали зразкову дисципліну й кожний по змогам своїх більших чи менших сил дав, що міг, стараючися співати культурно, уважаючи пильно на виконні знаки композитора й дириґента.

Виступ оцьтакої скількости виконавчих сил з оцьтакою обширною і дуже ріжнобарвною програмою дав дуже цікавий та неменш повчальний образ, як далеко наша народньо-хорова культура дотепер зайшла — а чого нам ще досіль недостає і що ще мусимо натугою нашої творчої енергії надробити. Всі присутні на салі мусіли наглядно побачити й відчути, що для наших читальняних хорів правдиво, ідеально підхожим репертуаром є народня пісня і ще раз народня пісня — згодом готов принятися й церковний хоровий спів. На щиро-народній пісні повинні виховатися чи пак перевиховатися наші народні низи, підвалини нації, а наші читальняні дириґенти і взагалі „середній стан" нашого музикального загалу силою цього перевихову повинні уже навчитися відріжнювати правдиво-український музичний первень від його сурогату в роді російських романсів. Хорові пісні в роді „Кудеяра" з його „розбійниками" та „старим черцем на Соловках" (!), або подібні романси з'доробленими до них патріотичними текстами, мов для замилення очей, мольові марші трубних орхестр на теми циганських романсів, псевдоукраїнщина Заремби чи Завадського — повинні зникнути з репертуару, а на їхнє місце нехай прийде свіжий доплив щиро-народнього. Наші фахові композитори повинні також нашим трубним орхестрам дати щось підхоже; гарно опрацьовані старі маршові пісні з козацьких воєн (а того добра є досить!) повинні своїм бадьорим ритмом нагадувати нашому селові славутнє минуле народу! Також дуже побажаним було би ввести в наші читальні старо-галицьку хорову та сценічну літературу: Вербицького, Лаврівського, Матюка й Анат. Вахнянина. Зладжування навіть таких потпурів з „Підгірян", „Купала", „Капраля Тимка", а то й перекладання деяких лекших „симфоній" Вербицького на трубну чи шитикову орхестру (оскільки де така була би) було би вдячним трудом і великим кроком вперед до обнови читальняного музичного життя.

А що торкається сольоспівів, виконаних на нашому „Святі пісні", то обоє солісти показали гарний голосовий матеріял, з яким при доброму вишколі можнаб дещо вдіяти. Лиш сольоспіви мають тоді свою рацію, коли є дострій; без дострою краще нехай відпадуть. Понадто тенорист м-р Чолій показав себе ще й гарним декляматором у дуже влучно підібраній поезії Франка: „Пісня та праця". В трубній орхестрі „Зорі" крім доброго зіграння треба би згадати особливо гарний звук басових інструментів.

Оціночна комісія, що в її склад увійшли: п. Оленів Ільчукова, д-р Андрій Ліщинський (заразом промовець концерту, що коротким, річевим вступним словом представив значіння культу народньої пісні) та автор цих рядків, признала одноголосно першу нагороду (образ Івасюка „Богун під Берестечком" у гуцульських рямцях) хорові з Липиці Долішньої під кермою о. О. Стернюка; другу нагороду (оправлений збірник народних пісень Леонтовича) — хорові з Колоколина під кермою п. М. Сеньковського. Понадто кожний з дириґентів дістав мистецько в народньому стилі вирисовану грамоту на милий спомин бурштинського виступу. Роздача нагород і грамот відбулася по скінченні концерту торжественно на сцені в супроводі огнистих овацій численно зібраної публики.

Гадаю, що крім гарного спогаду мусіло лишити це свято і глибший слід, що певно буде плідний у ґарні наслідки. Пічнеться щораз живіше суперництво сільських хорів і щораз більше виніжнення хорової культури — а вказано було би, щоб кожний повіт, кожна округа чи район уладжували частіше в році цього роду змагання. Один-два роки таких прилюдних змагань готові переобразити зовсім музичне обличчя нашої провінції — і тоді напевно фраза про „співолюбивий український нарід" не буде лише святочною фразою.

Д-р Борис Кудрик.

ПЕРЕДВИБОРЧІ НАРАДИ.

Нарада делеґатів у Рогатині.

В дні 11-го серпня ц. р. відбулася велика нарада делеґатів у Рогатині. Явилось около 200 делеґатів, що заступали трицять кілька громад. Були репрезентовані всі стани, були й учасники, що не належать до УНДО. Делеґатом від ЦК був кандидат на посла з 68. округи і б. посол з двох каденцій *Дмитро Великанович*.

Нараду отворив голова П. Н. К., дир. П. С. К. *п. Кузик*. Промовець в одногодинній гарній промові зясував наше положення за кордоном і в краю, обговорив важніші події та проголошуючи кандидатуру п. Дмитра Великановича на округу Рогатин, Калуш, Долина, візвав приявних до якнайбільшої активности при виборах до сойму й сенату.

Другий з черги реферат виголосив *п. Дмитро Великанович*, вияснюючи, чому беремо участь у виборах.

Опісля забирали голос інші громадяни і кожний з них промовляв за тим, щоб підчинитися центральному проводові і брати масово участь у виборах. І так д-р Гладкий, адвокат з Рогатина, ствердив, що наш Провід у переговорах з офіційними чинниками станув на правильному становищі; о. Скасків, парох Дібринова, доказував, що треба брати участь у виборах та голосувати на кандидата, призначеного нашим політичним проводом; Степан Воробець підкреслив обставину, що наше становище до виборів і наша участь у них поможе зліквідувати москвофільство, яке веде у нас кириниву і дезорґанізаційну роботу. Врешті ухвалено резолюцію, якою присутні взивають усе громадянство виборчої округи Рогатин, Калуш, Долина взяти масову участь у виборах до сойму й сенату. За цею резолюцією голосували всі без винятку, навіть нечлени УНДО.

Кінцеве слово виголосив п. Кузик.

Нарада у Липиці Горішній.

Дня 18-го серпня ц. р. відбулася передвиборча нарада у Липиці Горішній, куди прибули також громадяни Липиці Долішної і представник П. Н. К. з Рогатина п. Хоптяк. На нараду приїхав кандидат на посла цієї округи *п. Дмитро Великанович*. Велика саля читальні „Просвіти" була заповнена по береги. Нараду відчинив п. *Хоптяк*, покликуючи на провідника зборів п. *Семенова*, голову Комітету УНДО в Липиці.

Реферат про наше теперішне положення та про теперішню виборчу техніку виголосив п. *Великанович*. Промовець давав ріжні пояснення і відповідав на запити присутніх особливо про шкідливість бойкоту виборів, після чого всі заявились за участю у виборах.

Піснею „Ще не вмерла Україна" закінчено наради.

По виборчій нараді відбулась кооперативна анкета під проводом п. Хоптяка.

—o—

Воєнна контрибуція жінками.

Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" з Адіс Абеба пише: Були вістки не лише з етіопських джерел, але їх також потвердили французькі урядовці в Джібуті та британські в британській кольонії Сомалі про бунти місцевого населення проти італійців за це, що воєнна італійська влада вимушувала на них роботу при будові дороги а також тому, що ця влада накладала на місцевих начальників племен контрибуцію по сто жінок. Ці жінки мали йти за італійською армією. Після революти тамошні племена почали втікати до англійської кольонії Сомалі й Оґаден.

Успіх українських танцюристів у Льондоні.

Офінор повідомляє з Льондону, що на конгресі національного танку найбільше признання мала безперечно українська трупа, що прибула з Києва, яка складалася дійсно з надзвичайних танцюристів. Уся преса із захопленням писала про їх виконання та містила їх портрети. На жаль, підъяремні українці виступали лиш як секція делеґації Совітського Союзу.

Сплата належности за розпарцельовані державні ґрунти.

Міністер хліборобства видав розпорядок, який управильнює належности за розпарцельовані державні ґрунти. Нові власники ґрунтів, які придбали в парцеляції, обовязані платити такий завдаток: а) безземельні — у висоті 5 прц. цілої належности; б) малоземельні — 10 прц.; в) інші — 15 прц. Решту належитости можна буде платити сплатами через 41 літ; відсотки з адміністраційними коштами доходили до 3 і пів прц.

При купні ґрунтів на інші цілі ніж рільничі, решту належности можна було сплатити до 20 років.

Новий розпорядок мін. хліборобства, який обовязує від 1. серпня ц. р., лишає висоту завдатків незміненою. Зате продовжує час сплати до 57 років (для нерільничих цілей до 31 років) і обнижує відсотки на пів до 3 прц.

Згадані полекші признав віддовженевий декрет з 24. жовтня 1934. р. при сплаті залеглих належностей за державні ґрунти, куплені на парцеляції. Новий розпорядок устійнив одноцілі умовини для набувців державних ґрунтів.

Нові набувці самостійних господарств не будуть взагалі платити сплат перші два роки (форналі та інша двірська служба — перших три роки) від хвилини, як перебрали ці господарства в посідання. Таким чином користування перших два чи пак три роки буде безплатне.

Італійські гидроплями на водах Еспанії.

МАДРИД, 21. 8. ПАТ. Еспанська преса пише, що причалення двох італійських гидроплянів у Кабо де Таріфа викликало затрівоження у Кадіксі. Італійські летуни пояснюють свою присутність на еспанських водах тим, що мають берегти транспортів і муніції. Еспанський уряд вислав до Кадіксу війська з Кордоби, Маляги і Севіллі. Начальник військ на островах Балеарах по короткій нараді у Мадриді вернувся на острови. Міністерство внутрішніх справ повідомило пресу, що вістки про події в Кадіксі підлягатимуть військовій цензурі.

ПАРИЖ 21 8. ПАТ. Авас повідомляє з Мадриду, що в багатьох андалюзійських містах, головно в Кадіксі, військові відділи готові до вимаршу. Сподіються, що частина війська відійде нині вночі або завтра вранці на полудне, щоб зміцнити залоги на побережі на північ від Ґібральтару. Здогадуються, що війська стягають не тому, що сподіються можливих надзвичайних випадків, але влада хоче запевнити собі попанування невтральности Еспанії.

——o——

Невтральність Злучених Держав на випадок війни.

ВАШИНГТОН, 21. 8. ПАТ. Сенатська комісія для закордонних справ приняла резолюцію у справі невтральности Злучених Держав. Незабаром зложать проєкт закону в обох палатах. Сенат мабуть ще нині дискутуватиме над проєктом закону. З хвилиною, коли президент оголосить, що дві або більше держав почали війну, уряд заборонить вивозити зброю, муніцію і воєнний матеріял. За нарушення цього закону каратимуть гривною до 10.000 долярів або карою вязниці до 5 років. Повстане спеціяльний національний комітет, який буде наглядати над продукцією і торговлею воєнним матеріялом. Головою цього комітету буде державний секретар; членами: державний секретар скарбу, війни, маринарки і торговлі. У склад комісії ввійдуть теж представники комісії закордонних справ сенату і палати репрезентантів та кількох членів обох комісій. Заборонять теж американським кораблям перевозити зброю, муніцію і воєнні матеріяли до всіх чужинних портів від хвилини, коли президент оголосить, що воєнний стан істнує між деякими народами.

Одначе залежно від обставин президент Злучених Держав буде міг оголосити, що до 90 днів від початку війни американські громадяни будуть могли користати з кораблів воюючих держав, щоб покинути територію загрожену воєнною акцією. Національний комітет буде слідкувати, щоб воєнний матеріял і муніцію, яку вивозитимуть до невтральних держав, ці держави не відвозили до воюючих держав.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

Медичні та фармацевтичні студії у львівському університеті.

Ферійна комісія Т-ва „Медична Громада" подає до відома абсольвентам ґімназії інформації про студії на медичному факультеті львівського університету та на фармацевтичному відділі цьогож факультету.

Медичні студії тревають 16 триместрів, фармацевтичні 11 трим. На перший рік студій приймають тільки обмежену кількість студентів (нумерус клявзус). Ті, що стараються за прийняття, складають у квестурі університету (вул. Костюшка ч. 9.) від год. 9—13 вступні оплати: маніпуляційну 10 зол. і за лікарські оглядини 4 зол., разом 14 зол., та дістають поквітування на вплачену квоту, карту до лікарських оглядин, блянкет на подання про прийняття і т. зв. карту індивідуальну. Після цього піддаються лікарським оглядинам, що відбуватимуться від 2.—7. вересня (включно) щоденно для студентів від год. 8—10. і 16.30—17.30 у клініці внутрішніх хоріб при вул. Піярів 4., для студенток від год. 8.—9. і від 16.30—17.30 у Пшиходні Пшецівґрузьлічей при вул. Піярів 6., в азбучному порядку: 2. IX. А, Б, Ц, Д, Е,; 3. IX.: Ф, Ґ, Г, І; Й; 4. IX.: К; ЛЬ; Л, М; 5. IX: Н, О, П, КВ, Р; 6. IX.: С, Т, У, V; 7. IX.: В, ІКС, ИПС, З, Ж. До лікарських оглядин треба предложити докладно виповнений блянкет зі знимкою, що його дають при вплаті вступних оплат.

Подання про прийняття вносити у днях 1.—10. вересня до Деканату Лікарського Виділу (вул. Маршалківська 1). До подання долучити: 1) метрику, 2) свідоцтво зрілости, 3) річні свідоцтва з кл. VII. и VIII., 4) посвідку на вплачення 10 зол., 5) посвідку відбутих лікарських оглядин, 6) докладно виповнену карту індивідуальну, 7) якщо кандидат є у віці, що обовязує до військової служби: військові документи, 8) якщо кандидат не є цьогорічним абітурієнтом: свідоцтво моральности, 9) курікулюм віте, 10) якщо кандидат переноситься з якоїсь іншої високої школи у Польщі: свідоцтво відходу. — Кандидати на фармацію можуть також долучити свідоцтво відбутої вже фармацевтичної практики. — Рівночасно треба внести (евентуально) відповідно умотивоване подання про відкладення річних оплат (в цілости або у половині). До цього подання слід долучити: 1) свідоцтво незаможности, 2) докази пильности (свідоцтво зрілости). Всі документи, як залучники до подання про прийняття, мусять бути в оригіналах(або в дуплікатах рівних оригіналам); *подань, до яких замісць оригіналів будуть долучені відписи, Деканат взагалі не буде розглядати.*

В найближчих днях після 10. IX. в речинці й порядку, що буде оповіщений на таблиці оголошень Лікарського Деканату, кандидати мусітимуть піддатися вступному іспитові (т. зв. кваліфікаційне кольоквіюм), що має ствердити *загальне* приготування кандидатів до медичних студій.

Виділ „Медичної Громади" просить усіх кандидатів, що вноситимуть подання про прийняття на медицину і фармацію у львівському університеті, щоби зголошувались особисто або письменно у дижурного „Мед. Громади" у домівці Т-ва при вул. Чарнецького ч. 26. І. пов. (II. брама, дв. ч. 8). Дижурний урядуватиме до 1. IX. тричі в тижні (вівторок, четвер і субота) від год. 15—15.30, а від 1. IX. щоденно в порі, що її оголосимо в табльотці Т-ва в університеті та в щоденній українській пресі. Відповіди на письменні запити будемо полагоджувати відворотною поштою — на відповідь просимо залучити поштову марку. — Маючи якнайточнішу евіденцію кількости внесених подань, зможе Виділ „Медичної Громади" успішніше інтервеніювати в університетської влади за прийняттям більшої кількости українців. Минулорічна інтервенція покінчилась повним успіхом, бо тоді прийнято на медицину і фармацію разом 21 українців.

ФЕРІЙНА КОМІСІЯ
Т-ВА „МЕДИЧНА ГРОМАДА" У ЛЬВОВІ.
(Подав *Я. Б.*)

Конґрес сіоністів.

ЛЮЦЕРНА, 21. 8. ПАТ. Вчора вечором відкрили 19-тий з черги конґрес сіоністів при участи 500 делеґатів. Нарадам прислухується коло 2.000 осіб. Конґрес повитав в імени Швейцарії д-р Вальтер. Представник британського посольства у Берні відчитав письмо британського міністра кольоній, який запевняє, що В. Британія буде підтримувати всіми засобами розвиток Палестини. Високий комісар Ліґи Націй для еміґрантів з Німеччини Джемс Мекдональд заявив, що завдяки сіоністичним організаціям у Палестині вдалось примістити 30.000 німецьких жидів.

През. Соколов склав звіт про положення жидів у цілім світі. Соколов довше обговорював протижидівський рух у Німеччині.

——o——

Японські війська у Монголії.

ТОКІО. 21. 8. ПАТ. Бандитизм у провінції Чін-Чев у внутрішній Монголії все більше і більше зростає. 2.000 бандитів обляґло місто Тумутс. Відділи японських військ спішать з допомогою загроженому містові.

——o——

Нова жахлива катастрофа в Італії.

РИМ, 21. 8. ПАТ. Страшна злива навістила вчора місцевости Ґріньяно і Кастеллямаре ді Стабія. Води потоку Сан Марко зірвали греблі і залили цілу околицю, осягаючи рівень 3 метрів. Мешканці, заскочені повінню, ратувалися на дахах домів. У Кастелямаре потонуло 5 осіб, у Ґріньяно 7 осіб. Крім того кільканацять осіб ранених. До Кастелямаре приїхав нині князь Піємонту і склав більшу кількість грошей на допомогу.

——o——

НОВИНКИ

— **До Берези Картузької** виїзджає о. д-р Осип Кладочний в неділю 25. ц. м. вечором та буде в таборі три дні: 27, 28 і 29 серпня. Ціль їзди: несення релігійних послуг ізольованим. Дозвіл дало Міністерство внутрішніх справ.

— **Дальша поїздка хору львівських богословів.** Хор львівських богословів, що в порозумінні з Головною Управою „Рідної Школи" уладжує по Галичині концерти в честь Шашкевича з доходом для „Рідної Школи", буде концертувати в **Чорткові** у пятницю 23. серпня ц. р., в **Заліщиках** у суботу 24. серпня ц. р. Із Заліщик приїде цей хор до **Городенки**, де буде концертувати в неділю 25. серпня ц. р. В понеділок 26. серпня ц. р. відбудеться концерт у **Коломиї**, у вівторок 27. серпня у **Станиславові**. Програму, місце й початок концертів проголосять місцеві Кружки „Р. Ш.". Не сумніваємося, що й у тих містах привітає громадянство невтомних концертантів так щиро, як це було в інших містах. Кружки „Р. Ш." повинні в час поробити від себе відповідну підготову, а саме: вишукати салю, подбати про фортепіян і підшукати по змозі такі кватири для хористів, щоб вони могли у своїй тяжкій мандрівці дійсно відпочати. — **Головна Управа „Рідної Школи".**

— **„День русской культури" в Жовкві — без русского слова!** В „Русскім Голос-і" помістив В. Каренін довжезний опис т. зв. „дня русской культури", що відбувся в Жовкві у неділю 11. ц. м. З того опису довідуємося, що того дня виступало в Жовкві аж 8 стягнених з усіх усюдів хорів: з Батятич, Куликова, Мервич, Мацошина, Нового Села, Зіболок, Передриміх та Комінки-Липник, які співали пісні українські й російські, та дві орхестри: з Куликова і Батятич. Промови виголосили: адв. д-р З. Копистянський з Куликова (отворення) та адв. д-р А. Хилак з Жовкви (закінчення). В. Каренін бідкає, що на тому святі „русской культури" не виголошено ні одної промови „на русском языкѣ", що пояснює собі не тим, що присутні селяни не розуміли б таких промовців, але сервілізмом та опортунізмом тих останніх. Справді: „неотрадное явленіе"....

— **На дорогових роботах.** За звітом міністерства шляхів на дорогових і водно-комунікаційних роботах було занятих у дні 1. ц. м. 485 тисяч робітників. З того половина виконувала чинитьби, а друга половина була оплачувана готівкою та збіжем.

— **Буревій в Коломийщині.** Як повідомляють з Коломиї, на просторі Обертин, Жуків, Чортовець і Жукотин перейшла сильна буря з градом

дом і хмароломом. Вітер був такий сильний, що повиривав дерева з корінням, перевернув кілька домів, знищив три мости, повибивав шиби у вікнах і знищив майже всі землеплоди в полі. В часі бурі громи викликали пожежі в стиртах збіжа, які згоріли. Всі дороги майже зовсім знищені.

— **Виратував трьох топільників.** Підчас купелі в Пруті під Коломиєю почало тонути двоє дітей. Побачив це молодий чоловік, Станислав Клусик і скочив їм на рятунок. Коли якийсь час не показувався з води, сестра дітей, що тонули, 18-літна дівчина кинулася також на рятунок, але попавши у крутіж, почала теж тонути. Тимчасом відважний хлопець виплив з двома вратованими дітьми, висадив їх на беріг і не зважаючи на перевтому, ще раз кинувся в глибінь і з найбільшим зусиллям добув на поверхню води дівчину, що не давала вже знаків життя. При помочі штучних віддихів її привернено до свідомости і відратовано. Відважному молодцеві належиться за його геройський подвиг відповідне відзначення.

— **Затвердження смертного присуду.** Суд присяжних у Чорткові засудив у травні п. р. на кару смерти Артима Борчука і Дмитра Лопащука, що вбили в Мельниці три жінки, а саме Фріду Вайхсельблят, жінку посесора дібр у Волківцях, її своячку та служницю. Найвищий суд у Варшаві відкинув на днях касацію обвинувачених і затвердив присуд смерти.

— **Пригода на ріці Стрию.** Солтис громади Підгородці, Филип Хомин, їдучи возом з двома кіньми, переїздив у селі Верчани ріку Стрий і попав на велику глибінь. Віз перевернувся і коні втопилися. Солтис Хомин разом з товаришем дороги, Михайлом Шкарієм пішли на дно, а третій пасажир Натан Ліберман скочив щасливо на плитку воду. Бачив все те Петро Тирхус, скочив у ріку і витягнув на беріг Хомина та Шкарея. Опісля пустив у рух штучне віддихання і привів обох до життя.

— **З димом.** В Щенютині Вел. пов. Луцьк пожежа знищила 38 мешкальних домів і 46 господарських будинків разом із цьогорічними зборами. Причиною пожежі була необережність з вогнем. — В містечку Володимирі пов. Сарни згоріло 19 будинків вартости 50 тисяч зол.

— **Львівська хроніка.** У слідчому суді при вул. Казимирівській арештовано Люсю Друкер, броварняну урядничку, що переслухувана в справі своєї матери обсипала суддю лайкою.

— **Краєва хроніка.** На відпусті в Коломиї поразило сонце Івана Плихтяка з Пістиня, який збожеволів і помер незабаром у шпиталі. — Біля Холоєва згоріла ціла оселя від удару грому. — В Білому пов. Перемишляни хтось тяжко пострілив пільного сторожа Івана Кобаса, ранячи його в околицю серця. Ранений конає в бережанському шпиталі. — У міській ґазівні в Станиславові в мешканні веркмайстра Пирога, впав у баняк із кипятком дволітній синок і згинув. — У Бордуляках (волость Станиславчик) у брідському повіті згоріли будинки Івана та Йосифа Пендика. Шкоди є на кілька тисяч зол. — У Кутківцях (Тернопільщина) застрілився на цвинтарі ґімн. абсольвент Ярослав Похмурський з причини недостачі праці. — За варення і торговлю немонопольною солею засудили в Делятині 20 осіб на кари 6—18 місяців вязниці та грівну від 200—1500 зол.

— **Жебрак фондатором вівтаря.** В парохіяльній церкві в Рівному посвячено вівтар, що його уфондував жебрак, званий Йосифом. На цей вівтар він дав 2.000 зл. із зажебраних грошей.

— **Зудар пароплавів на Стирі.** На лінії Луцьк—Колки курсують по Стиру два пасажирські пароплави „Нешава" й „Ґлиня", що завзято ворогують зі собою. Вночі на 15. серпня серед густої темряви пароплав „Нешава" наїхав на „Ґлиню" так сильно, що всі пасажири попадали. Настав переполох, діти й жінки счинили крик, більше нервові мліли. „Нешава" хотіла втікти, але поліцист її затримав і списав протокол. „Ґлиня" боялась рушитися з місця, поки водний інжинір не скаже, чи дальше плавання є безпечне. Показалося, що „Ґлиня" мала ушкоджену тільки прибудівку й може продовжувати свій курс. Деякі пасажири, що пережили цей переляк, виступили зі судовими позвами. Виходить питання, чи зудар був випадковим чи актом конкуренції.

— **З Польщі.** В Хойницях засуджено на кару смерти Яна Бреска і Бернарда Тшецінського, що вбили митного сторожа на німецькій границі Токарського. — Валеріян Бартковський, син багатого господаря в Соколові пов. Ґнєзно в приступі фурії зарубав сокирою 14 коров і хотів підпалити загороду. Недавно повбивав у селі всі привязані пси.

— **З міжнародньої шахової Олімпіяди у Варшаві.** Після 3-ої рунди стан поодиноких країв у пунктах такий: Австрія 8 і пів, Швеція 8 (2), Польща, Мадярщина 7 (1), Естонія, Франція, Зл. Держави 6 (2), Югославія 2 (1), Литва 5 і пів (3), Фінляндія 5 і пів (2), Латвія 5 і пів (1), Палестина 5 (4), Арґентина 4 (3), Румунія 4 (1), Італія, Англія 3 і пів (3), Чехословаччина 3 і пів (2), Данія 3 (2), Ірляндія 1 і пів (3), Швайцарія 1 (3).

— **Людство — жертва природи.** Підставою релігії є примирення з тим, що неминуче — проповідував недавно д-р Райнгелд Нібур у пресвитеріянській церкві при Ляфает Ст. у Брукліні. „Багато модерністів, казав він, погорджують отою засадою, що її проповідував св. Павло. Вони кажуть, що поступ у науці може змінити основи людського життя. Та це помилкове. Наука не може побороти природу. Може злагодити нещастя, болі, нужду, але, напр. не може спинити смерти. Людина є дальше жертвою природи. Наука не змінила навіть суспільних установ. Несправедливість і насильство дальше панують всевладно".

— **Перша університетська енциклопедія в Америці.** Кольомбійський університет у Ню Йорку видав енциклопедію. Над нею працювали професори 8 літ, з того посвятили 6 літ на збирання матеріялів а на писання 2 роки. Досі ще ніодин університет в Америці не видав енциклопедії. Свіжо видана міститься в одній книзі, але обіймає 5 міліонів слів, 52.753 статтей і 2.000 сторін. Нема ніяких ілюстрацій ні окремих ліній на розділи, бо видавці хотіли щадити місце. Найдовша стаття присвячена Злученим Державам, обіймає 6.150 слів. Між життєписами найбільше місце призначено Цезарові, бо 2.800 слів. Президентові Рузвельтові присвячено 800 слів, Гуверові 1.100, Ленінові 1.050, Мусолінієві 850, Гітлерові 750 і т. д. Згадане кожне біблійне імя.

— **Довжники в кайданах.** В Анґлії є ще досі вязниця за довги. Гірше з довжниками в Абісинії, де віритель має право наложити невиплаткому довжникові кайдани взяти його на ланцюг і водити вулицями, а навіть держати його на припоні у власному мешканні. Однаке як довжник знайде ручителя, який заґарантує вірителеві, що його вязень не втече, тоді віритель спускає з ланцюга свого вязня і позволяє йому з кайданами на руках жебрати по вулицях. Все, що він нажебрає, віритель бере на рахунок довгу. Якби довжник у кайданах утік, його місце займе ручитель.

— **Малпам не вільно курити.** Суддя в Бронксі засудив на 5 дол. кари або 2 дні арешту Михайла Петракіоне за те, що давав малпам курити папіроси. Горилі скоро навчилися курити правильно, а недокурки хапав шимпанс і жував. Доглядач зоольоґічного городу підглянув це і потягнув Петракіоне перед суд. Коли доглядача спитали, чому так негодує на куріння, він замітив: „Коли жінки навчилися курити навіть прилюдно, то це може бути ганьбою, але нема небезпеки. Для малпи це не ганьба, а зате небезпека. Вона може підпалити солому в клітці". Покараний не мав грошей і пішов на два дні до арешту.

— **Американки ростуть.** Статистичний уряд у Вашинґтоні обрахував, що зріст американок постійно більшає. Від 1900 року пересічна американка виросла на 3 цм. Це наслідок не високих суспільних і державних становищ, які займають жінки, а спорту.

— **Радіовистава в Берліні.** У величезних будинках при Кайзердам відкрили цьогорічну німецьку радіовиставу. З промови міністра пропаґанди Ґебельса довідуємось, що з числа 4.300.000 радіоабонентів у 1932 р. є нині в Німеччині 6.700.000 радіоабонентів. Зріс теж виріб апаратів; випустили їх цього року 800.000 по 76 марок. На виставу приїхало багато французьких купців.

— **Ріжні вістки.** Голяндський уряд утворив окремий комітет повітряної оборони. — За один тиждень у Франції зменшилось на 1232 безробітних; усіх є тепер 380.559, виїхало із Франції 2271 чужинних робітників, віхало 320. — Американський сенат приняв законопроект щодо збільшеного податку на великі доходи. — До Італії приїхала делеґація кол. французьких комбатантів. — Статистика Злуч. Держав стверджує, що там що години гине 3 особи на вулицях від усяких комунікаційних машин. — В Японії арештували 5000 підозрілих осіб. — У вересні приїзджає до Европи Чарлі Чаплін. — Відомий полярний подорожник Уількінс приїхав до Монтевідео підготовляти нову виправу до півд. бігуна. — При кінці цього місяця пічнеться у Відні процес проти колишнього президента віденської поліції, обвинуваченого в убивстві Дольфуса. — Славний румунський розбійник Корвічі, що недавно втік з вязниці сам зголосився на поліції. -- В околиці Ростова над Доном лютився буревій з градом, при чому згинуло 15 людей і кільканацять коней, убитих громами. — В Чехословаччині почали виробляти бритви зі скла. — Наслідком зросту опозиції проти григоріянського календаря в місцевости Альберт у Бесарабії прийшло до крівавих сутичок, у яких убито 6 осіб а 12 ранено. Поліція арештувала багато осіб.

З дороги життя.

МІСТО В СОНЦІ.

Остання неділя дописала, як мало яка цього літа. Було тепло й соняшно та обійшлося без дощевого благословенства. Тому й не диво, що люди вийшли табунами з міста; одні поїхали до Брюхович, Зимної Води, Винник, інші розбрилися по садах, по склонах Кайзервальду та периферіях. Всі вирушили зріднею, а живим інвентарем та харчами, а деякі ще й із відповідним запасом слабших і сильніших трунків (у лісі не завсіди стоїть коршмонька)...

Всі майже мешканці втікли зі Львова, але не перед комірниками й секвестраторами, бо це був би даремний труд. Ці всюди доґонять і знайдуть.

В літню, жарку днину мати-природа манить і тягне міського чоловіка до ліса чи над воду. На жаль воду в нас репрезентують: брунатна, в долішньому бігу за „Золотим мостом", навіть жовтаво-брунатна Полтва та брудназо-зелені калабані, звані шумно купальнями. По правді могли би вони називатися без ніякої для себе кривди полоскальнями, де можна би мочити й полокати найчорніше білля, себто старо-парубоцьке, щоб щойно опісля випрати його в чистій воді...

Винятково цієї неділі зрікся я своєї улюбленої личаківської стратосфери та попрямував до прегарно заквітчаного огороду імени першої людини, що при війську зробила головокружну карієру, стаючи зі солідного шевського майстра славним полковником...

В парку повно народу хрещеного й нехрещеного; вештаються навіть циганки з дітьми на руках та іншими, що вперто напихаються за кілька ґрошів...

В брамі витає недільну, вельмишановну публику вага, на якій можна пізнати за 10 сотиків, наскільки чоловік спух або втратив за останні крізові місяці.

Кількасот кроків далі нова атракція. Високий триніжок, на ньому якесь обдерте, папендеклеве пудло, а побіч пан Салямандер голосно проповідаючий: „Артистичне ваденця — тши штукі тилько едев злоти!"

Довкола збіговище. Всюди дівчата, що мають у неділю „вихід", або прохід, в товаристві уланів, фаєрманів та інших Бляґеманів. Нічого не породиш. Наш народ до всього цікавий, все любить оглянути.

Коло апарату мистця-фотографа, що під прапором мистецтва облурює людей, повно народу. Міняються картини, гідні звукової фільми.

Стає перед апаратом пара свіжо сформованих наречених. Щойно після обіду заручились і то з усіма формальностями. Він б. плютоновий в стані спочинку й безробіття склав візиту хлібодавчині панни Марисі Вільчинської (рік тому була ще Мариною Вовк зі Солонки) пообідав, освідчився та вписав дівчині до альбому:

Ґдибісь мі дала станцие і вікт,
Тобим цен кохал, як в сьвеце нікт!..

А тепер прийшли до стрийського парку і станули перед фотоґрафом, щоби увіковічнити цю днину.

— Прошу о „ваденце" — каже фільософічно наречений.

— Одна хвилинка, вже робиться...

Пара стає на позір, ніжно до себе приголублена на тлі прекрасного цвітного килиму, крізь який видно кущі.

За мент наречений підходить до фотоґрафа і тихцем:

— А зробіть її так, щоби вишпянок на лиці не було видно.

— Це робиться без балакання — каже голосно мистець. — А чи з усміхом?

— Та певно.

Пригорнулися знову. Панна Марися всміхнулася, себто блиснула ґалерією здорових, хоч кривих зубів, притім розявила хавку від вуха до вуха:

— Прошу хвилину пождати. Мушу апарат покласти напоперек, бо кліша цілого усміху пані добродійки не схопить...

Мент і знимка готова.

Увіковічнено найщасливішу хвилину в житті панни Марисі...

Багато інших пар не може робити знимок, бо заки вийде на світ божий — уже темно. А ті, що мають найгарніший усміх, взагалі не фотографуються, бо не женяться.

Тиберій Горобець.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС“: „ВИМРІЯНИЙ СВІТ“.

Шпиталь для божевільних і для нервово хорих. Головні лікарі: молодий енергійний американець і молода жінка незаміжня, незвичайно талановита, якої співпрацю він дуже цінить. Він жонатий, вона — дівчина. Мають призначити нового директора шпиталя і молодий американець сподівається дістати це місце, тимчасом призначають француза, що заводить основні зміни у праці лікарів. Повстає внутрішня, тиха ворожнеча між двома суперниками; повстають і нитки нової симпатії між чоловіками і жінками. Вся ця дуже добре передумана психольогічна пєса проводить думку, що нормальні люди ріжняться від божевільних тільки одною рисою: нормальні можуть із світа уяви, який творять собі, вертатись до дійсности, коли захотять, божевільні — ні. Нормальна людина, коли живе занадто сильно уявою, що заступає їй дійсність, легко може перейти небезпечну межу.

Головні ролі грає пара першорядних артистів Шарль Боає і Кльодет Кольбер і поруч них 100-відсотковий мужчина Джо Мек Крі та красуня Джон Беннет.

СПОРТ.

XI. Запорізькі Ігрища пересунені.

Повідомляють нас, що XI. Запорізькі Ігрища, заповіджені на 1.—8. вересня п. р., відбудуться пізніше. Речинець Ігрищ пересунений тому, що у визначеному часі відбудуться вибори до польських законодатних установ. Новий речинець буде визначений в найближчих днях.

Тризуб-Буревій.

Змагання цих дружин за першенство У. С. С. у копаному мячі відбудуться дня 25. серпня п. р. в год. 11. на площі Т. Ш. Л. у Левандівці. З огляду на добру форму згаданих дружин ці своєрідні „дерби“ дружин західних окраїн Львова заповідаються дуже цікаво.

З чехословацької ліги.

Мин. неділі (18. VIII.) розпочались уже змагання за мистецтво чехословацької ліги на рік 1935/36. Висліди такі: Спарта-Славія 2:1 (1:1); Д. Ф. Ц. (Прага)-Жіде-Моравська Славія 1:0; Тепліцер-Находь 4:1 (3:0); Вікторія-Братислава 1:1 (1:0; Зазц-Пільзен 4:2 (2:2); Вікторія Пільзен-Кладно 3:3 (3:2); Простейов-Колін 3:0 (1:0).

Висліди всесвітніх студентських спортових змагань.

Саме закінчилися в Будапешті всесвітні студентські спортові змагання з таким вислідом: Перше місце здобула Мадярщина — 481 точок, 2) Німеччина — 464 т., 3) Англія — 137, 4) Чехословаччина — 100, 5) Франція — 99, 6) Польща — 88, 7) Японія — 87, 8) Австрія — 79, 9) Латвія — 47, 10) Бельгія — 24, 11) Фінляндія — 19, 12) і 13) Естонія і Єгипет по 14, 14) Ірляндія — 8, 15) Данія — 7, 16) Нова Зеляндія 6, 17) Литва — 3 і 18) Еспанія 2 точки

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

KILKA UWAG O WSPÓŁDZIAŁANIU SPOŁECZEŃSTWA Z RZĄDEM — skreślił Gryff. Nakładem autora. [illegible] 1935. Skład główny u Gebetnera i Wolffa. Стор. 24, [illegible]

ЖУРНАЛИ:

„НАЗУСТРІЧ“. Література, мистецтво, наука, громадське життя. Другий рік. Ч. 16 (40) з 15. серпня 1935. Зміст. Ярослава Музика: Паризькі зорові вражіння. — Дмитро Николишин: З циклю „Іванків“ (поезії). — 10-ліття смерти О. Маковея. — Ол. Кульчицький: Чи всі мають свій погляд? — Святослав Гординський: З морських віршів. — Максим Рильський: Почину [illegible] ні... (вірш). — Осип Маковей: Русалкова вода [illegible] поезія. — Анна Тарасевич-Ортинська: Павло Гриницький. — Михайло Рудницький: Коти, миші й [illegible] ти. — Джон Голсверті: Царі. — Полях про українську літературу. — Ю. Делевський: Спадковість генія. — Чужинна хроніка. — Горобці на дротах. — Летіло [illegible] сорок. Ціна 50 сот.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, орган Українського Сокільства. Львів серпень 1935. Р. VIII. Ч. 8. Зміст: М. Проходова: Сокільське виховання і руханка жіноцтва. Організаційні справи. Олюнко: Відбиванка на селі. Комунікат Сокільської „Спортової Секції“ при Соколі-Батьку. Зі сокільського життя. Руханковий додаток. Як уладити легко-атлетичні змагання? Легко-атлетичні вправи. Стусан кулею. Загадки.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів 18. серпня 1935. Р. XV. Ч. 32—33.

ЖИВАЯ МЫСЛЬ, карпаторусскій журнал политики и культуры. Прага 1935. Ч. 9—10, 11—12.

RYCERZ NIEPOKALANEJ, Niepokalanów 1935. R. XIV Nr. 8.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ gminy król. stoł. miasta Lwów 15. sierpnia 1935. R. IV. Nr. 16.

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Четвер, 22. VIII. год. 8. веч. „Чоловік 300.000“ Ціни найнижчі. Абон. 32.
Пятниця, 23. VIII. год. 8 веч. „Чоловік 300.000“ Ціни найнижчі. Абон. 32.

Концерти українських студентів Богословської Академії у Львові відбудуться:
Копичинці 22. VIII.
Чортків 23. VIII.
Заліщики 24. VIII.
Городенка 25. VIII.
Дохід іде на Рідну Школу.

Кіна.

АДРІЯ: Знеславлена“ і „Світла Адрії“.
АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія“.
АТЛЯНТИК: „Тигр Пацифіку“.
ВАНДА: „Чоловік, який вкрав серце“ і ревія „Я не є ангелом“.
ҐРАЖИНА: „Чібі“ (з Франціскою Ґаль).
КАСІНО: „Провокатор Азеф“.
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Небезпечний коханець“, „Пригоди шулерів“.
МАРУСЕНЬКА: „Вбивство в Шикаго“ та виступ факіра.
МІРАЖ: „Ракочі марш“, „При зачинених дверях“.
МУЗА: „Надя“ та ком. „Маскарада кохання“.
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Світ із уяви“.
ПАН: „Вондер-Бар“, „Білі люди“.
РАЙ: „Тарзанове кохання“ (з Джонні Вайсмілер).
СВІТ: Нечинне.
СОНЦЕ: „Банїт“ і ревія.
СТИЛЕВЕ: „42-вулиця“ і ревія „Симфонія гумору“.
УТІХА: „Чорний кіт“ і ревія.
ХИМЕРА: Нечинне.

Закордонне радіо.

Четвер, 22. серпня 1935.

Відень (506.8) 11.10 Зальцбурський фестиваль: Сучасна музика, 17.30 Солісти (муз., сп.), 19.35 Для серця та приємности — симф. концерт. **Брно** (325,4) 19.30 „Русалка“ оп. Двожака. **Кошиці** (259,1) 17.30 Для Закарпаття (спів: Попович), **Прага** (470.2) 18.20 Гумор. мельодрами, 22.35 Сальон. музика. **Париж** (1648) 12.15 Камер. музика, 15.30, 21.45, 22.30 Концерт (муз., сп.), **Берлін** (356,7) 16.00 Шубертові твори. 16.30 Твори молодого композитора А. Люіґа, 19.20 Балет. й форт. твори Шумана. **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 20.10 Муз. красвиди. **Кельн** (455,9) 19.00 Вес. нар. музика, 20.10 Пісоньки в вик. дівчат. **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Пісні (Беме сопр.). **Мінхен** (405,4) 17.00 Концерт, 20.10 Кабарет. **Міляно** (221,1) 17.06 Вок. концерт, 20.40 Концерт орх. **Рим** (420,8) 17.05 Вок.-муз. концерт, 20.40 „Андрій Шеньє“ оп. Джордана.

Пятниця, 23. серпня 1935.

Відень (506.8) 12.00 Концерт, 15.40 Два форт., 17.35 Цвіти в пісні (Бергер, сопр.), 20.40 Симф. концерт. **Прага** (470.2) 11.05 Сальон. музика, 19.50 Легка музика, 20.20 Дует на кларнет і форт. **Париж** (1648) 20.35 Концерт, 22.80 Танк. музика. **Білгород** (437,3) 20.00 Нар. пісні. **Берлін** (356.7) 14.15 Танці всього світа. **Гамбург** (331,9) 19.00 Пісні. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Концерт, 19.30 Муз. хвилина. **Кельн** (455,9) 17.00 Мельодії клас. оперетток. 20.15 „Бог і баядера“ інд. леґенда на осн. Ґетого на голоси, хор і орх. **Мінхен** (405,4) 16.10 Дрібні твори на віольончелю та форт. **Міляно** (221,2) 15.05 Популярна музика, 22.00 Камер. музика. **Рим** (420,8) 19.45 Розр. концерт, 21.20 Концерт хору італ. співаків.

Львівське радіо.

Четвер, 22. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.05 Полудн. денник, 12.15 Концерт із оп. Вердія з гр. пл., 13.00 Хвилина для жінок. 13.05 Популярна музика з гр. пл., 13.30 Легка муз. з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Світ казок, 16.00 Вес. авд. для дітей: „На гриби“. 16.15 Нар. пісні Дал. Сходу в вик. Ольги Лади, в супр. форт., 16.35 Форт. ресіта額, 16.50 „Спогади Сопліці“ Г. Жевуського, 17.00 Концерт орх., пісоньки. 17.30 Муз. гутірка, 18.00 Про книжку Суходольського: Культура й особовість. 18.10 Хвилина поезії, 18.15 Хор, 18.30 Тихе місто серед дерев (Тернопіль), 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 18.45 Спів (Ст. Теодорович, сопр.), 19.15 Реклям. концерт, 19.8 Пісоньки з гр. пл., 19.50 Акт. Гутірка, 20.00 Фільм. сильветки, 20.10 Концерт. орх., 20.45 Веч. денник, 20.55 З давньої та суч. Польщі, 21.00 Скр. ресітал Б. Гімпля, 21.30 Театр Уяви: „Дурнипя, не журіться!“ 22.00, 22.06 Спорт. вістки, 22.10 Мала орхестра.

Пятниця, 23. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.05 Полудн. денник, 12.15 Концерт, 13.00 Хвилинка для жінок, 13.05 Двожак: Тріо „Думки“ з гр. пл., 13.30 З ринку праці, 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Естрадові віртуози з гр. пл., 16.00 Добровільне обезпечення на випадок недуги, 16.15 Концерт орх., 16.35 Гутірка для хорих. 16.50 Фрагм. із „Спогадів Сопліци“ Г. Жевуського, 17.00 Форт. ресітал, 17.30 Спогад про короля теnorів Межвінського, 17.40 Концерт орх. мандолінистів, 18.00 На поневених теренах, 18.15 Вся Польща співає, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Пісоньки з гр. пл., 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Сп. ресітал у супр. форт., 19.50 Акт. мольольоґ., 20.00 Опереткові арії з гр. пл., 20.10 Легка музика з гр. пл. 20.45 Веч. денник, 20.55 З давньої та суч. Польщі, 21.00 Симф. концерт, 22.00, 29.06 Спорт. вістки. 22.10 Легка музика з гр. пл.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО“!

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.24—5.27 зол.

Нім. марка 1·74—1·78, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінги 26·15—26·25, австр. шілінги 100·00—103, чеські корони 20·50—21·25, рум. леї 28·50—29·50, ліри 38·50—41·00.

Золото: Доляри 9.03·50—9·08, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60—4·70. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Преміївки.

Долярівки 52·50—54·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 41·25—43·00.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·50—45·00, 5 проц. дол. Б. Г. 53·00—54·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41·50—43·00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44·50—46·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50·50—52·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 21-го серпня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг.	масла десерового бльокового без опаковання . . .	2·50 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакованням	2.54·50 „
1 кг.	масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л.	молока	0·14 „
1 л.	сметани	0·65 „
1 к.	яєць	3·00—3·10 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, на сметану і молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 21 VIII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахорізні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 50 дкг.	за 1 кг.	0·80 зол.
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·80 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно Евген Гозикович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 13-90

Направа вічних пер „Прецизія“, Рутовського 12, Ринок 29. 196 1—10

Панночок — до крамниць, добре презентуючихся, з середнім образованням і по можности торговельним курсом, з кавцією 300 зол., пошукує українська установа у Львові. Писемні зголошення з заподанням кваліфікацій і референцій слати до адмін. „Діла“ під „Селепова“. Неприняті оферти позістануть без відповіди. 194 1-2

Вибагливе приміщення у Львові для одного-двох дітей заможних родичів. До вжитку фортепіян. Писемні зголошення під: „Добра опіка,“ Адм. „Діла“. 186 3-3

„Постемп“ Львів, Зіморовича 3, перша в крою конц. школа. Система крій індивідуальний. відділи: кравецтво, корсетярство, білля. Приймає вписи. 5-[illegible]

Купно годинника є справою довіря. Дешево купите добрий годинник у славнозвісній пятьдесятьлітній католицькій фірмі **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5 82 [illegible]

Молода зредукована учителька прийме лекції з усіх клас вселюдної школи або займеться вихованням дітей. Ірена Мричко. Ustrzyki. 178 3-[illegible]

До винайму: У Львові, на Знесінню — пять хвилин до трамваю — мала, культурно ведена господарка. Мешкання, город ярinний, агрестовий і порічковий. молодий сад. поле і луки. Разом близько 3 морги. На протяг часу від трьох до десяти літ. Вимріяне для емеритів, чи родичів, що посилають діти до школи. Інформації в Народній Організації Українців м. Львова вул. Підвальна ч. 7/III. п. між год. 11. а 12. комната [illegible] дня. Речинець винайму кінчиться 1. вересня 1935. 180 3-3

Продам малий деревляний дім з городом і гарною парцелею. Відомість: Звенигород/Бзарстинів, Стебелінських 6. 182 2-3

Ґімназистка енергійна, терпелива, старанна потрібна до 3. дітей з нижчої гімназії. Адреса: Володимира Пришляк, Підгірці коло Золочева. 190

Прийму на станцію учеників (-ці) вищих клас гімн. на бажання поміч у науці і німецька конверсація. Томашівська Львів, вул. св. Тереси 2 Б. 191 1—3

Хто з о. Парохів, потребує старшого самотного, практичного господаря — Ласкаві зголошення прошу на адресу: Іван Маланюк, — Дришів п. Гороянка 192 1—3

Шукаю до винайму малу господарку від 2—5 моргів (в купі), садом і домиком на передмістю Львова. Зголошення до ред. „Діла“ під **„Агроном“**. 195 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

Спортові нагороди, медалі, жетони, відзнаки, цвяхи до прапорів, тощо — поручає:

Електр. Вирібня ВЛ. БУШЕК Львів, Академічна ч. 6. — Тел. 218-48. 193 1—10

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.